

Behandling m. v. paa vedkommende Sygehus, herunder indbefattet Betaling for Bandedager, Ekstravagt og lignende Ydelser.

Stk. 2. Naar et Sygekassemedlem bliver sygt under midlertidigt Ophold udenfor Sygekassens Omraade og efter den behandlende Læges Anvisning trænger til Sygehusbehandling, er det Sygehus, der er bestemt for vedkommende Distrikt, forpligtet til at tilstaa den Sygekasse, der afgiver Kaution for Udgifterne ved Sygehusbehandlingen, den i Stk. 1 fastsatte Nedsættelse i Betalingen; dette gælder dog kun, saafremt der foreligger Lægeattest for, at vedkommende ikke taaler at flyttes til det for hans Hjemsted bestemte Sygehus.

Stk. 3. Findes der ikke et for Distriktet bestemt Sygehus, paa hvilket et Sygekassemedlem kan behandles for den ommeldte nedsatte Betaling, er vedkommende Kommune forpligtet til at refundere Halvdelen af Udgifterne ved paagældendes Behandling paa nærmeste offentlige Sygehus, naar de ovennævnte Regler for Indlæggelse paa Sygehus er iagttaget.

Stk. 4. Naar et Sygekassemedlem optages i et offentligt Sindssygehospital, gives der Sygekassen den samme Nedsættelse i Betalingen, som til enhver Tid er indrømmet for uformuende Patienter. Er en saadan Nedsættelse efter de for vedkommende Hospital gældende Regler ikke indrømmet, fastsættes Størrelsen af Betalingen af Socialministeren.

Stk. 5. Foranstaaende Regler gælder ogsaa for Sygehusbehandling af et Sygekassemedlems Børn, jfr. § 6, Stk. 5.

Kap. VI. Fribefordring.

§ 17.

Stk. 1. Et Sygekassemedlem, som bor paa Landet eller paa en Købstads Markjorder over 1 km udenfor Bygrænsen, er berettiget til af vedkommende Opholdskommune at forlange Befordring afgivet til Afhentelse af den af Sygekassen benyttede Læge eller Jordemoder eller til den syges Befordring til eller fra nævnte Læge eller Jordemoder. Endvidere kan Befordring forlanges afgivet til eller fra det Sygehus, hvorpaa Sygekassen har Ret til Indlæggelse eller ambulant Behandling mod nedsat Betaling, og som i det foreliggende Tilfælde bør benyttes, jfr. § 16 og denne Paragrafs Stk. 4.

Stk. 2. Befordringen tilvejebringes ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning — eventuelt i Henhold til derom mellem Kommunen og vedkommende Læger, Jordemødre og Sygehuse afsluttede Overenskomster — og saaledes, at Omkostningerne derved i alle Tilfælde forlods udredes af Kommunens Kasse.

Stk. 3. Udgiften ved Befordring af eller til Læge og Jordemoder indenfor en Vejlængde af 10 km fra den syges Bopæl frem og lige saa langt tilbage afholdes af Kommunen. — Bor nærmeste Læge og Jordemoder over 10 km fra den syges Bopæl, afholder Kommunen ligeledes hele Udgiften for Befordringen, medens Sygekassen ellers maa yde Kommunen Godtgørelse for Befordring ud over nævnte Grænse.

Stk. 4. Udgiften ved Befordring fra den syges Bopæl til det nærmeste Sygehus, paa hvilket Sygekassen har Ret til Indlæggelse eller ambulant Behandling mod nedsat Betaling, og lige saa langt tilbage afholdes af Kommunen. Taler Forholdene i det enkelte Tilfælde for Indlæggelse paa et fjernere liggende Sygehus, hvorpaa Sygekassen har Ret til Behandling mod nedsat Betaling og som er særlig bestemt for paagældende Omraade (et stedligt Centralsygehus), afholdes Befordringsudgiften ud over Vejlængden til det nærmest liggende Sygehus og eventuelt tilbage ligelig af Sygekassen, Kommunen og Amtskommunen.

Stk. 5. Skønner Kommunalbestyrelsen, at Misbrug af Frikørsel har fundet Sted, er den bemyndiget til at bestemme, at vedkommende Sygekassemedlem for hver Befordring